

ΠΑΝΩ ΣΤΙΣ ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΔΑΡΕΣ

Ἡ ἀταξία μέσα μου μιλάει με τὴν ἀταχτη τάξη πού 'δα μέσα στὰ σπλάχνα τοῦ βουνοῦ στὸ «Γέρο Λάκκο».

Ἀπὸ δὴ μ' ἄρσενε μιὰ στιγμή ποῦδλεπα καί μ' ἀγκάλιαζε μιὰς πελώρικε, σκούρα χαράδρα, τὸ βάθος πού μ' ἔσπρνε σιγὰ σιγὰ νὰ συλλογιστῶ πὼς εἶναι μιὰ πλαγιασμένη—γιὰ νὰ μισοφέγγει—τρύπα πού τὴν κάμανε ἀθρῶποι με σκέψη καὶ με μέτρα, καὶ στὴ ζάλη μου, ὄχι ἀπὸ ἴλιγγο, μοῦ φαινότανε σὰν καλπᾶκι ὀθαλίσκε, ἀπὸ σκούρο, πράσινο βελούδο, πού λῆς καὶ τὸ πέταξε θυμωμένη ἀπάνω ἀπὸ τὸ ντιβάνι της, ποῦταν ξαπλωμένη, καὶ τσοῦρισε κ' ἔπεσεν ἀναποδογυρισμένο ἔκτα στὸ «Λάκκο».

Κι ἀπὸ κεῖ ὁ κατήφορος με παραπέρ' ἀνήφορο καὶ με λουριδὲς βράχου κρεμασμένου σὰν τὸ Σεριφέ τοῦ Μιναρέ...γιὰ μονοπάτι...δῆθεν...

Κι ἀμέσως πάλι βλαστηλοῦσα γιατί θρουλοῦσανε κάτω ἀπὸ τίς φτέρνες μου πέτρες λυκωμένες, σάπιες καὶ τὸ θρούλισμα μ' ἔκανε κ' ἐθάρρυνα πὼς βούλουνα...

Καὶ μ' ἐξύπνα τότε ὁ πόνος πού μοῦ δίνανε οἱ μαῦρες σιδερόπετρες πού τίς κουτουλούσαν: τὰ ποδοδάχτυλά μου...

Καὶ δὲ θάξερνα νὰ πῶ ἀνὶ μεῦ γλύκκινε τ' αὐτὶ ἢ ὄχι τὸ χαρχάλισμα τοῦ νεροῦ πού γροῖκουνα στοῦ «Γέρου» τὸ βαθουλὸ τὸ «Λάκκο»...χαρχάλισμα πού τὸ θάμπωνε τοῦ τράου τὸ κουδοῦνι...

Μ' ἄρσαν γῆ δὲ μ' ἄρσαν αὐτά... δὲν ξέρω... καλλιὰ θάχα νὰ κοιμούμουνε ποθές, τότες, μαλακά, μαλακά... καὶ νὰ ξύπνουνα ξεκουράδος, μαλακός, φρόνιμος...νὰ φτῶ φλέμματα ἐκεῖ...κάτω... στὸν ἴσιο δρόμο τῆς Χώρας... στὸ φαρδὺ μείντάνι της.

Ν' ἀναπνέω τὴν καθκλινία... Νὰ μυριτῶ ἀπ' ἀλάργα τὴ χαλκία π' ἀφίνουνε οἱ περαστικὲς οἱ χλιχούτισσες.

Νὰ βγάλω τὸ καπέλο μου, με παραγγελλίσου κι ἀπὸ πικρὴ πείρα σέβας εἰ κανένα σοβαρὸ ψευταήθικό...καλό...

Νὰ πορπατήξω ἴσια, ἴσια στὸν ἴσιο δρόμο, ἴσια.. Νὰ κοπροτάξω τὸ νοῦ μου με σκέψεις γιὰ τὸ τί φρονεῖ ὁ Μπουρζουᾶς, ὁ Ἀφέντης.

Ξύπνα, ξύπνα αὐτὸ 'ναι ἢ Ζωὴ κ' ἢ Γνώση... Αὐτὸ εἶναι, αὐτὸ εἶναι, βροῦν οἱ γονιοί μου, οἱ γνωστοί μου κ' ἡ γυναῖκα ἢ κοινωνία!!!

Αὐτὸ εἶναι...λέω καὶ γῶ... μὰ μένω πάλι ἀπ' ὄξω, εὐχαριστημένος...πού με ξεχάσαν πάλι... ἀλλὰ...ἀλλὰ δὲν ἔχει.

Πρόβατο πού ἀγάλα δὲ βγάνει, με τὰ ἄλλα δὲν πᾶει...»

Χανιά, Φλεβάρη 1909.

ΑΛΑΖΑΝ

ΧΡΟΝΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

(Ἀπὸ Πέμμη σὲ Πέμμη)

— Στὴν «Ἀκρόπολη» τηλεγραφήσανε ἀπὸ τὰ Τρίκαλα πὼς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στάης ἀφύρτηκε κι ἀποδοκιμάστηκε ἀπὸ τοὺς Τρικκαλινούς, πηγαίνοντας εἰς

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000!

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχύον διὰ τὴν κλήρωσιν 28 Ἰουνίου (11 Ἰουλίου) 1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 «έρος	»	10,000
3 Κέρδη	»	5,000
5 Κέρδη	»	1,000
18 Κέρδη	»	100
527 Κέρδη	»	50

1000 ἐν ὄλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν..... 225,000

Γραμματία πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς ἑρπείδας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἡμερησίων πρὸς δρασ. μιαν ἑκάστον γραμματίον, ἰσχύον διὰ μιαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων τμηματάρχης Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Μετέωρα νὰ ἐπιθεωρήσει τίς ἐκεῖ Βυζαντινὲς ἀρχιότητες. Ὁ κ. Στάης εἶπε πὼς τὸ μασκαράλικο αὐτὸ τοῦ τὸ σκαρῶσανε οἱ ἀντιπολιτευόμενοι.

— Τὸ περασμένον Σάββατο τάπομεσήμερο γύρισε ἀπὸ τὴν Κέρκυρα ἢ Βασιλ. εἰκογόνεια.

— Τὴν Κερικὴν τάπομεσήμερο ἦρθαν εἰς τὴν Ἀθήνα ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ χήρα Ἀυτοκράτειρα τῆς Ρουσίας.

— Ὁ ταμεῖα 1. Ἀποστολῆκος πούχε καταχραστῆ 130 χιλ. δρ. κ' εἶχε φύγει γιὰ τὴν Ἀμερικὴν δὴ καὶ δύο χρόνια, γύρισε προχθὲς με τὸ καλὸ καὶ παρεδόθηκε μόνος του στὸν Εἰσαγγελεῖα.

— Ὁ κ. Στάης δήλωσε στοὺς Βολιώτες πὼς ἡ εὐρεία ἐκλογικὴ περιφέρεια θὰ καταργηθῆ καὶ τὸ σκεπτικὸ νομοσκέδιο θὰ ψηφιστῆ ἀπὸ τὰ πρῶτα πρῶτα εἰς τὴν Βουλὴν.

— Στὴν τελευταία τῆς συνεδρίασης ἡ «Κοινωνιολογικὴ Ἑταιρεία» ἀποφάσισε νὰ διοργανώσῃ Πανελλήνιον ἐργατικὸ συνέδριον εἰς Βόλο.

— Τοὺς πρώτους δέκα ἀριθμοὺς τοῦ λαχείου τοῦ στόλου τοὺς κέρδισε πάλι ὁ Στόλος, γιὰ τὴν τὴν λαχεία πού τοὺς κερδίσανε δὲν πούληθησαν.

— Στὸν κ. Μερκούρη δόθηκε τὸ παράσημο τῶν Ταξιαρχῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐξωραϊστικῶν ἔργων καὶ διὰ τὰς εὐλαβικὰς του προσπαθείας ὑπὲρ τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως γράφανε οἱ ἡμερησίδες κι ὅπως εἶναι καὶ τὸ σωστό.

— Κάποιος ἐργάτης στὸν Πειραιᾶ ἰμπεριόθηκε νὰ τινάξῃ με δυναμίτιδα στὸν ἀέρα τὸ ἐργοτάσιον τοῦ κ. Ἀργυροπούλου. Ὅταν τὸν πιάσανε καὶ τὸν πήγανε εἰς τὴν Ἀστυνομίαν εἶπε: «Πεινούσα καὶ γῶ κ' ἡ φαμελιά μου κι ὁ κ. Ἀργυροπούλος, πού τοῦ ζητοῦσα δουλιὰ δύο μῆνες τώρα, δὲ μούλεγε ὄχι, μὰ με παιζογελοῦσε με τὸ σήμερον κι αὔριον κ' ἔτσι δὲν πήγαινα νὰ βρῶ ἄλλου δουλιὰ καὶ νὰ ζοικονομήσω τὸ ψωμί τῶν παιδιῶν μου. Στὸ τέλος μαύρισε τὸ μάτι μου ἀπὸ τὴν πείνα κι ἀποφάσισα νὰ τινάξω τὴν φάμπρικα στὸν ἀέρα γιὰ νὰ χαθῶμε μιὰ καὶ καλὴ ὄλοι μα.»

— Τὴν Τρίτη ἐπιτέλους ἔγινε ἀπαρτία καὶ ξαναρχίθησε ἡ Βουλὴ τίς ἐργασίας της. Ψηφίστηκε εἰς πρώτη ἀνάγνωσιν τὸ οἰνολογικὸν νομοσκέδιο ἀπερὶ ἰδρύσεως οἰνολογικῶν σταθμῶν καὶ δύο ἄλλα.

— Σκοπὸς τῶν οἰνολ. σταθμῶν, καθὼς λέει τὸ νομοσκέδιο, εἶναι εἰς πρακτικὴ καὶ θεωρητικὴ διδασκαλία, ἢ ἀμπελογραφία, ἢ μελέτη ἐπὶ τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπελῶν, ἢ μελέτη πρὸς καθορισμὸν Ἑλληνικῶν τύπων οἴνων καταλλήλων διὰ τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν κατανάλωσιν, καθοδηγία τῶν οἰνοπαραγωγῶν διὰ σειρᾶς διαλέξεων, ἐξέλεξις τῶν οἴνων καὶ μικροσκοπικὴ μελέτη διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀσθενείας τῶν ἀμπελῶν κτλ.»

Κερικὴ τὸ βράδι εἰς τὴν «Ἑταιρίαν τῶν φίλων τοῦ λαοῦ» περὶ «ποιήσεως καὶ μαλιαρῶν». Ζίστες ἀρχινήσανε.

— Με τὸν τίτλον «Δραματικὴ παραγωγή» βάρχησουμε ἀπὸ τὸ φύλλον τῆς ἄλλης Κερικῆς μιὰ κριτικὴ μελέτη τοῦ Πέτρου Βασιλικοῦ γιὰ τὰ δράματα τῶν κκ. Χρηστομάνου Μελέ, Ταχόπουλου, Ρήγα Γκολφ, καὶ Χόρν. Ἡ μελέτη τοῦ Βασιλικοῦ θὰ δημοσιευτῆ εἰς δύο φύλλα.

— Σ' ἓνα πολὺ ἄμορρον χρονογράφημα του, εἰς τὴν «Ἀκρόπολη» τῆς Τριτῆς, ὁ κ. Σταμ. Σταματιῶν δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον ἐρωτικὸν ποίημα σταλμένο ἀπὸ κάποιον δάσκαλον εἰς τὴν ἀγαπημένην του:

Ἔστι τινὸς ἐχθρῖον σαμαρωμένον δυν καὶ οὗτος τὸν ὑπέβλεπε μὴ ἔχῃ οὐλα μόνον! Οὕτω δὲ εἰσικας καὶ σὺ μὴ θέλων νὰ με ἴδῃς πούσοντα τὰ ἐμὰ σκαποῦ Ἴδι καὶ μὴ παρίδῃς. Πτυχίον ἔξω τίχιστε καὶ μετὰ ἓνα μῆνα Παιδαγωγός—διδάσκαλος λεχθήσομαι, Κατίνα. Σοῦ εἶμαι ἕνος καίτοι ἢ πλευρὰ εἶσιν ἐμῆ ὡς τετελεσμένως τὸ ἀνατρεῖ ἢ Γραφεῖ. Εἰπέ μοι Βούλευσαι νὰ συζήσωμεν; ἄλλως θανάτωσέ με! Πρὸς τοῦτοισ δὲ Κατίνα Ἐμὴ μὴ πρὸς Θεοῦ φορέσῃς μὴ κόσμους χρυσοῦς ἐν τοῖς ὡσὶ! καὶ κρῖκα περὶ ταῖς χερσὶ. Γνώθῃ δὲ τοῦτο φαινώς μοι ἀπαρέσκουσι δεινῶς. Ὅ ἐκ τοῦ ἐρωτῶς σας μέλλων νὰ καταστῶ ἡμίθεος καὶ δίκην—τύχη ταλαίνα!— σήμερον καταστάς ἡλίθιος.

— Ἀν τῶστανε τὸ ποίημα αὐτὸ ὁ δάσκαλος εἰς τὸν Σταματούλειον διαγωνισμὸν θὰν ἔπαιρνε δίχως ἄλλο τὸ βραβεῖον, ἀφοῦ δὲν εἶτανε καλότερον τὸ ἀντιλογόγραφημα πού βραβεύτηκε με τὰ εἶν ἐν ἀφρονίᾳ ἀπολαύουσιν οἱ ἐπαινετικῶς φιλοδοξήσαντες καὶ μετὰ τὸν πόνον πολὺν δυνηθέντες ἔνα ἡθικῶς δολιχοδραμήσωσιν ἢνὰ τὰς αἰθερίους στίβους τῆς χρυσοῦς ἀρετῆς καὶ τὰ παρόμοια νεροκαλόκωθα.

— Στὸ «Μέλλον» τῆς περασμένης Κερικῆς δημοσιεύτηκε τὸ ἔξοχον ποίημα τοῦ Βέλγου ποιητῆ Βεραρὴν ἢ «Ὀρμή», μεταφρασμένο πολὺ ἄμορρον ἀπὸ τὸν Τριστάνο.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ Μιχ. Πέτρ. πρὸ Καστελλόριζε. Λέθαμε τὴ συντρομὴ τοῦ κ. Π. Πέτρ. κ' εὐχαριστοῦμε. Τάρβρα πολὺ καλὰ καὶ δὲ δημοσιευτέον. Ὅσο γιὰ τὰ ἄλλα, θὰ σοῦ γράψουμε.—κ. Β. Θεοφ. εἰς τὴν Σάμο. Λέθαμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε. Τὰ φύλλα θὰ σοῦ τὰ στείλωμε με τῆς ἄλλης, καθὼς καὶ τὸ βιβλίον.—κ. Κ. Παροῦ. Τὸ κατατόπι τοῦ κ. Κ. Χατζ. εἶναι: D. Chan h) München. Münchenestrasse 3.—κ. Γ. Πιπ. Λέθαμε τὸ ἀντίτιμο γιὰ τὰ βιβλία καὶ σ' εὐχαριστοῦμε. Τὸς «Ἄδ. Μην.» δὲν ἔβρωσε ποῖός σου τοὺς ἔστειλε. Ἴσως ἢ ἴσως.

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Βγήκανε εἰς ἄμορρον βιβλιάρικι τὰ «Ἀγριοπούλουδα» τοῦ Σμυρνοῦ ποιητῆ καὶ συνεργάτη μας Νίκου Σαντορινίου καὶ πωλοῦνται 1 1/2 δρ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Νουμά. Γιὰ τὰ ποιήματα τοῦ Σαντορινίου θὰ γράψουμε εἰς κατῶ πινὸ φύλλον.

— Ὁ κ. Φωνίων Πακῆς, ὁ ποιητάρικος, μίλησε τὴν